

1 Infraacțiunea de mărturie mincinoasă, săvârșită cu ocazia audierii într-o cauză penală nu se pedepsește dacă:

- A. retragerea mărturiei a intervenit, în cauza în care a fost dată, înainte de a se produce arestarea inculpatului ori de a se fi dat o altă soluție ca urmare a mărturiei mincinoase;
- B. a fost săvârșită de soț sau de o rudă apropiată, care a susținut declarația de martor în condițiile legii;
- C. retragerea mărturiei a intervenit după rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în cauză.

Răspuns: A

2 Condamnarea la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru infraacțiunea prevăzută de art. 215 alin.1, alin.2, alin.3 C. pen.:

- A. nu poate atrage, în nicio situație, aplicarea pedepsei complementare;
- B. poate atrage aplicarea pedepsei complementare;
- C. aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, în orice situație.

Răspuns: B

3 Coautoratul și complicitatea concomitentă:

- A. pot fi reținute în orice formă de comitere a infracțiunii de tâlhărie;
- B. se rețin numai în cazul comiterii infracțiunii de tâlhărie în forma tip;
- C. sunt incriminate ca variantă agravată a infracțiunii de tâlhărie.

Răspuns: C

4 În cazul infracțiunii de delapidare:

- A. elementul material al laturii obiective nu se realizează prin scoaterea temporară a bunului din patrimoniul persoanei vătămate, urmată de întrebuițarea acestuia de către făptuitor;
- B. nu este posibil coautoratul cu o persoană care nu are calitatea de funcționar cu atribuții de gestionare sau administrare a bunurilor ce fac obiectul infracțiunii;
- C. complicele trebuie să aibă și el, în mod obligatoriu, atribuții de gestionar sau administrator.

Răspuns: B

5 În cazul în care, prin același denunț, mai multe persoane sunt învinuite în mod mincinos de săvârșirea unei infracțiuni, se va/vor reține:

- A. o singură infracțiune de denunțare calomnioasă în varianta prevăzută de art.259 alin.2 C. pen.;
- B. o singură infracțiune de denunțare calomnioasă în varianta prevăzută de art.259 alin.1 C. pen.;
- C. mai multe infracțiuni de denunțare calomnioasă, în varianta prevăzută de art.259 alin.1 C. pen., aflate în concurs.

Răspuns: C

6 Amnistia generală:

- A. anterioară condamnării, înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită;
- B. anterioară condamnării, înlătură răspunderea penală și răspunderea civilă;
- C. după condamnare, are ca efect restituirea amenzii deja plătite.

Răspuns: A

7 În cazul infracțiunii de falsificare de monedă sau alte valori:

- A. constituie obiect material titlul de valoare falsificat prin contrafacere, în cazul variantei tip prevăzute de art.282 alin.1 C. pen.;
- B. nu se poate reține forma continuată a infracțiunii în varianta tip prevăzută de art.282 alin.1 C. pen., dacă fapta se săvârșește prin acte succesive de falsificare, la diferite intervale de timp, comise în baza aceleiași rezoluții infracționale;
- C. fapta prevăzută de art.282 alin.2 C. pen. este tipică și atunci când a fost pusă în circulație o singură monedă falsificată.

Răspuns: C

8 Subiectul activ este calificat, întotdeauna, în cazul:

- A. infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și al infracțiunii de delapidare;
- B. infracțiunii de gestiune frauduloasă și al infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale;
- C. infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice și al infracțiunii de abuz de încredere.

Răspuns: A

9 Infracțiunea de fals în declarații poate fi comisă:

- A. cu intenție sau cu praeterintenție;
- B. doar cu intenție directă;
- C. cu intenție directă sau indirectă.

Răspuns: B

10 În cazul în care o infracțiune este săvârșită prin mai multe acte de executare, se poate reține săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului:

- A. numai dacă există o înțelegere între favorizator și autorul infracțiunii, anterioară primului act de executare;
- B. doar dacă favorizarea privește toate actele de executare;
- C. și în situația în care favorizarea privește un singur act de executare.

Răspuns: C

11 Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal poate fi comisă:

- A. doar prin acțiune;
- B. atât prin acțiune cât și prin inacțiune;
- C. numai prin inacțiune.

Răspuns: B

12 În jurisprudența Curții Constituționale, tratamentul sancționator stabilit pentru infracțiunea de vătămare corporală gravă, prevăzută de art.182 C. pen. este:

- A. constituțional;
- B. neconstituțional, întrucât infracțiunea de vătămare corporală gravă este o formă agravată a infracțiunii de loviri sau alte violențe;
- C. neconstituțional, întrucât nu se justifică diferența de tratament sancționator față de infracțiunea de vătămare corporală.

Răspuns: A

13 Sunt modalități ale recidivei persoanei fizice în Codul penal în vigoare:

- A. recidiva cu regim sancționator diversificat și recidiva internațională;
- B. recidiva cu efecte progresive și recidiva temporară;
- C. recidiva mică postexecutorie și recidiva absolută.

Răspuns: A

14 În cazul în care în intervalul de timp de la liberarea condiționată și până la împlinirea duratei pedepsei, condamnatul a săvârșit o infracțiune de șantaj, instanța de judecată:

- A. dispune fie menținerea liberării, fie revocarea, în raport de gravitatea infracțiunii, iar în acest din urmă caz, contopește pedeapsa stabilită pentru infracțiunea de șantaj cu restul neexecutat din pedeapsa anterioară, putându-se aplica un spor de până la cinci ani;
- B. dispune în mod obligatoriu revocarea liberării condiționate și contopește pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită ulterior cu restul neexecutat din pedeapsa anterioară, putându-se aplica un spor de până la 5 ani;
- C. dispune fie menținerea liberării, fie revocarea în raport de gravitatea infracțiunii, iar în acest din urmă caz, contopește pedeapsa stabilită pentru infracțiunea de șantaj cu restul neexecutat din pedeapsa anterioară, iar la pedeapsa rezultantă aplică obligatoriu un spor de 5 ani, dacă inculpatul este recidivist.

Răspuns: A

15 Infracțiunea de dare de mită:

- A. presupune că modalitățile alternative ale elementului material nu pot fi realizate indirect, prin intermediul unei persoane interpușe;
- B. se consumă la momentul realizării efective a scopului;
- C. poate fi comisă în formă continuată.

Răspuns: C**16 Dacă fapta pentru care s-a emis mandatul european de arestare de către autoritățile judiciare străine, este imprescriptibilă, conform legislației autorității judiciare solicitante, dar, conform legislației române, răspunderea pentru infracțiunea pe care se întemeiază mandatul european de arestare s-a prescris, dacă faptele ar fi fost de competența autorităților române, această situație constituie, atunci când sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute de Legea nr.302/2004 pentru executarea mandatului:**

- A. un motiv de refuz obligatoriu;
- B. un motiv de refuz opțional;
- C. un motiv de admitere obligatorie.

Răspuns: B**17 În situația în care o persoană majoră a fost condamnată la pedeapsa închisorii mai mare de șase luni pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, cu suspendarea condiționată a executării, iar în termenul de încercare, săvârșește o infracțiune din culpă pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an, descoperită înainte de expirarea termenului de încercare, instanța, cu ocazia soluționării ultimei cauze:**

- A. în mod obligatoriu trebuie să dispună revocarea suspendării condiționate și să rețină starea de recidivă postcondamnatorie;
- B. poate să dispună revocarea suspendării condiționate, fără reținerea stării de recidivă;
- C. în mod obligatoriu trebuie să dispună revocarea suspendării condiționate și să rețină starea de recidivă postexecutorie.

Răspuns: B**18 În cazul infracțiunii continue permanente, prin întreruperea activității infracționale și reluarea acesteia în aceleași condiții:**

- A. existența infracțiunii continue unice nu este afectată;
- B. se epuizează o infracțiune continuă și se săvârșește o nouă infracțiune continuă;
- C. se săvârșește o singură infracțiune progresivă.

Răspuns: B**19 În ceea ce privește circumstanțele reale și circumstanțele personale:**

- A. ambele sunt întotdeauna circumstanțe judiciare;
- B. dacă instanța de judecată reține doar circumstanțe atenuante, fie reale, fie personale, efectul lor nu este obligatoriu asupra pedepselor complementare;
- C. ambele se răsfrâng asupra participanților, dacă au fost cunoscute sau prevăzute de aceștia.

Răspuns: B**20 Grațierea:**

- A. totală necondiționată antecondamnatorie face ca pedeapsa aplicată să fie considerată ca executată la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare;
- B. înlătură executarea pedepsei mai mari de 6 luni închisoare, care nu mai poate constitui ulterior primul termen al recidivei postcondamnatorii;
- C. colectivă nu produce efecte asupra pedepselor a căror executare a fost suspendată condiționat.

Răspuns: A

21 Procurorul poate solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnarea unei alte instanțe pentru judecarea cauzei:

- A. în cursul urmăririi penale;
- B. până la pronunțarea hotărârii penale în primă instanță;
- C. până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Răspuns: A

22 Reprezentanții și substituiții procesuali au în comun:

- A. dau socoteală pentru rămânerea în pasivitate;
- B. nu își apără un interes personal;
- C. înfăptuiesc acte în numele altor persoane prin exercitarea unui drept procesual propriu.

Răspuns: B

23 Contopirea pedepselor poate fi dispusă:

- A. în fața instanței de recurs în măsura în care prima instanță nu s-a pronunțat pe o cerere a inculpatului în acest sens;
- B. în apelul inculpatului, atunci când contopirea a fost efectuată greșit la prima instanță;
- C. în rejudecarea după casare cu trimitere la prima instanță când, deși situația rezulta din dosar, contopirea nu a fost cerută deloc iar casarea nu privește acest motiv.

Răspuns: A

24 În cazul neaplicării de către procuror a sancțiunii cu caracter administrativ la momentul scoaterii de sub urmărire penală, întemeiată pe dispozițiile art. 10 al. 1 lit. b indice 1 Cod procedură penală:

- A. este obligatorie infirmarea soluției pe calea controlului ierarhic, fie din oficiu, fie în procedura prevăzută de art. 278-278 indice 1 Cod procedură penală;
- B. omisiunea se poate acoperi prin procedura înlăturării unor omisiuni vădite;
- C. se impune infirmarea soluției ca nelegală în lipsa unei motivări a neaplicării sancțiunii cu caracter administrativ.

Răspuns: C

25 În cazul acțiunii civile:

- A. dacă persoana care a suferit un prejudiciu s-a constituit parte civilă în procesul penal, acțiunea introdusă la instanța civilă nu este admisibilă, în măsura în care instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă;
- B. dreptul de opțiune nu funcționează dacă acțiunea civilă se exercită din oficiu;
- C. dacă persoana care a suferit un prejudiciu s-a constituit parte civilă în procesul penal, acțiunea introdusă la instanța civilă nu este admisibilă, în măsura în care instanța penală a suspendat procesul penal.

Răspuns: B

26 În procesul penal, minorul:

- A. poate formula plângere penală în numele părinților lui;
- B. poate fi audiat doar în prezența reprezentantului legal, atunci când are calitatea de martor;
- C. nu poate renunța la propriul apel, în prezența reprezentantului legal, atunci când are calitatea de inculpat;

Răspuns: C

27 Revizuirea poate fi cerută atunci când:

- A. împotriva aceleiași persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă;
- B. procedura de citare a părții la termenul la care s-a judecat cauza de către instanța de recurs nu a fost îndeplinită conform legii;
- C. când s-au descoperit fapte și împrejurări noi, ce nu au fost cunoscute instanței la soluționarea cauzei.

Răspuns: C

28 Sesizată cu judecarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 indice 1 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a constatat că:

- A. dispozițiile art. 320 indice 1 sunt neconstituționale în măsura în care nu permit aplicarea legii penale mai favorabile tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul legii vechi și care continuă să fie judecate sub legea nouă, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare;
- B. dispozițiile art. 320 indice 1 sunt neconstituționale în măsura în care îngăduiesc accesul liber la justiție și egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice;
- C. dispozițiile art. 320 indice 1 sunt neconstituționale în măsura în care nu permit aplicarea legii penale mai favorabile tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul legii vechi și care continuă să fie judecate sub legea nouă, inclusiv în căile extraordinare de atac.

Răspuns: A

29 Indivizibilitatea, ca trăsătură a acțiunii penale, este determinată de:

- A. unitatea de participare penală;
- B. unitatea cauzei penale;
- C. unitatea infracțiunii ca fapt juridic.

Răspuns: C

30 În situația în care se ivește o împiedicare la executare, competența de soluționare a contestației la executare aparține:

- A. numai instanței de executare;
- B. numai instanței care a pronunțat hotărârea care se execută;
- C. instanței de executare sau instanței în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.

Răspuns: B

31 În cazul unei cereri de asistență judiciară internațională în materie penală, lipsa reciprocității:

- A. nu împiedică să se dea curs unei astfel de cereri dacă poate servi la clarificarea situației juridice a unui cetățean român;
- B. împiedică să se dea curs unei astfel de cereri în toate situațiile;
- C. împiedică să se dea curs unei astfel de cereri chiar dacă aceasta se dovedește necesară datorită naturii faptei sau nevoii de a lupta împotriva anumitor forme grave ale criminalității.

Răspuns: A

32 Conservarea datelor informatice și a datelor de trafic informațional este:

- A. măsură procesuală;
- B. act procesual;
- C. mijloc de probă.

Răspuns: A

33 Pierderea, de către inculpat, a calității de executor judecătoresc imediat ce instanța a fost investită cu judecarea cauzei după admiterea plângerii potrivit art. 278 indice 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală:

- A. nu atrage posibilitate declinării competenței de soluționare deoarece a fost pronunțată deja o hotărâre;
- B. impune în mod necondiționat declinarea competenței de soluționare;
- C. atrage schimbarea competenței doar dacă infracțiunea obiect al judecății nu are legătură cu îndatoririle de serviciu ale inculpatului.

Răspuns: C

34 Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare dacă:

- A. persoana vătămată nu dorește acest lucru, chiar dacă ar fi vorba despre o infracțiune pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
- B. a intervenit radierea persoanei juridice atunci când aceasta are calitate de făptuitor;
- C. fapta a fost săvârșită în stare de beție accidentală incompletă.

Răspuns: B

35 Omisiunea instanței de a pune în discuția părților schimbarea încadrării juridice:

- A. nu atrage nulitatea când inculpatul a fost prezent la judecată;
- B. încalcă întotdeauna dreptul la apărare al inculpatului;
- C. este acoperită dacă noua încadrare juridică este favorabilă inculpatului.

Răspuns: B

36 La nivelul judecătorilor, procurorul are facultatea de a participa la judecata:

- A. cererii prin care judecătorul delegat cu executarea solicită înlocuirea internării medicale cu obligarea la tratament medical;
- B. cauzei având ca obiect acțiunea civilă disjunctă după soluționarea acțiunii penale exercitate de parchet;
- C. cauzei reținute spre judecare în condițiile art. 278 indice 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală, având ca obiect infracțiunea prevăzută de art. 180 alin. 2 Cod penal.

Răspuns: C

37 Recursul formulat împotriva hotărârii prin care s-a admis cererea de suspendare a judecății pentru că s-a formulat o cerere de extrădare activă:

- A. este inadmisibil;
- B. este suspensiv de executare;
- C. se judecă în termen de 5 zile.

Răspuns: B

38 Este inadmisibilă:

- A. cererea de revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate în temeiul art. 278 indice 1 alin 8 lit. c din Codul de procedură penală;
- B. cererea de revizuire îndreptată împotriva a două hotărâri judecătorești care nu se pot concilia;
- C. cererea de revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate în temeiul art. 278 indice 1 alin 8 lit. a din Codul de procedură penală.

Răspuns: C

39 Plângerea formulată împotriva soluției prim-procurorului prin care s-a infirmat o rezoluție de netrimiteră în judecată, dar s-a dispus tot o soluție de netrimiteră în judecată, se soluționează de către:

- A. procurorul ierarhic superior;
- B. instanța competentă să judece cauza pe fond;
- C. instanța competentă să judece plângerea împotriva rezoluției de netrimiteră în judecată inițiale.

Răspuns: A

40 Cu ocazia judecării unei cereri de revizuire a unei hotărâri penale întemeiate pe motivul că s-a constatat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului o încălcare a unui drept prevăzut de CEDO dacă consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate:

- A. persoana arestată este adusă la judecată;
- B. părțile nu se citează, dar au dreptul la cuvânt dacă sunt prezente;
- C. instanța, în cazul admiterii cererii, poate obliga statul la plata unor despăgubiri care i-au fost acordate victimei de către CEDO.

Răspuns: A

41 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele împotriva României, în cazul expulzării străinilor:

- A. singura garanție acordată de art. 1 din Protocolul 7 persoanelor expulzate prevede că acestea nu pot fi expulzate decât în temeiul executării unei hotărâri luate conform legii
- B. Curtea permite expulzarea de urgență a unui străin care locuiește legal pe teritoriul statului membru, pentru motive de siguranță națională, dacă i se oferă posibilitatea să invoce, după expulzarea sa, garanțiile enunțate de art. 1 din Protocolul 7 la Convenție
- C. hotărârea prin care se decide cu privire la expulzarea unui străin pentru motive de siguranță națională nu constituie o contestație asupra drepturilor sau obligațiilor cu caracter civil, dar are legătură cu o acuzație în materie penală.

Răspuns: B**42 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele împotriva României:**

- A. Convenția nu impune statelor membre nicio obligație specifică de a repara nedreptățile sau prejudiciile cauzate înainte de momentul ratificării Convenției
- B. Curtea nu se poate pronunța în niciun caz cu privire la erorile de fapt sau de drept pretins comise de instanțele interne
- C. termenul rezonabil prevăzut de art 6 par. 1 din Convenție se calculează începând cu momentul sesizării instanței penale

Răspuns: A**43 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele împotriva României:**

- A. principiul legalității incriminării implică interzicerea retroactivității dreptului penal în dezavantajul inculpatului și extinderea domeniului de aplicare a infracțiunilor existente asupra faptelor care până atunci constituiau infracțiuni, dar aveau altă denumire marginală
- B. Convenția nu se opune formulării textului de incriminare prin recurgerea la categorii generale atât timp cât, prin raportare la aspecte precum conținutul textului, domeniul pe care îl acoperă, numărul și calitatea destinatarilor sunt întrunite condițiile calitative privind accesibilitatea și previzibilitatea legii penale
- C. este permisă interpretarea unei legi prin raportare numai la o doctrină constantă care stabilește conținutul noțiunilor din norma de incriminare

Răspuns: B**44 Curtea a constatat încălcarea art 3 din Convenție în latura sa procedurală sub aspectul lipsei unei anchete efective ce ar fi trebuit realizată de autorități cu privire la pretensele rele tratamente:**

- A. în cauzele Bursuc împotriva României și Velcea și Mazăre împotriva României
- B. în cauzele Barbu Anghelescu împotriva României și Mircea împotriva României
- C. în cauzele Pantea împotriva României și Filip împotriva României

Răspuns: C**45 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele împotriva României, omisiunea autorităților de a prezenta acuzatul în fața instanței de judecată care soluționează recursul acestuia împotriva încheierii de arestare preventivă:**

- A. nu contravine exigențelor art. 5 par. 4 din Convenție deoarece acesta nu garantează de plano dreptul la un recurs împotriva hotărârilor prin care se dispune luarea sau prelungirea unei măsuri preventive privative de libertate
- B. contravine exigențelor art 5 par. 4 din Convenție deoarece dacă legislația națională prevede calea de atac a recursului împotriva hotărârilor prin care se dispune sau se prelungește o măsură preventivă statul trebuie să acorde persoanelor interesate aceleași garanții atât în faza inițială a judecății cât și în calea de atac prevăzută de lege
- C. contravine exigențelor art 5 par. 4 din Convenție întrucât o instanță de control judiciar care este competentă să analizeze aspectele de fapt și de drept, precum și existența vinovăției nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra acestor chestiuni fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis actul considerat infracțiune.

Răspuns: B

46 Potrivit jurisprudenței CJUE, caracterul obligatoriu al unei decizii - cadru determină, în privința instanțelor naționale:

- A. o obligație de interpretare, în măsura posibilului, a dreptului intern în lumina textului și a finalității deciziei - cadru în cauză, pentru a atinge rezultatul urmărit de aceasta;
- B. o obligație de aplicare directă și imediată a prevederilor deciziei - cadru în cauză, dacă aceste prevederi sunt clare, precise și necondiționate;
- C. o obligație de aplicare directă și imediată a deciziei - cadru în cauză, dacă prevederile acesteia instituie răspunderea penală pentru infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

Răspuns: A

47 Potrivit jurisprudenței CJUE, referitoare la Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, eliminarea verificării dublei incriminări pentru infracțiunile menționate în articolul 2 alineatul (2) din această decizie - cadru:

- A. este contrară principiului egalității și al nediscriminării;
- B. este contrară principiului legalității în materie penală;
- C. nu este contrară principiului egalității și al nediscriminării și nici principiului legalității în materie penală.

Răspuns: C

48 Dreptul Uniunii se opune ca o instanță națională, căreia îi revine sarcina de a se pronunța asupra unei cauze după trimiterea spre rejudecare dispusă de o instanță superioară sesizată cu recurs, să aibă obligația să respecte, în conformitate cu dreptul procesual național, dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța superioară, în cazul în care aceasta consideră, având în vedere interpretarea pe care a solicitat-o Curții, că acea dezlegare nu este conformă cu dreptul Uniunii, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

- A. I.B.;
- B. Gebhard;
- C. Elchinov.

Răspuns: C

49 Principiul conform căruia statele membre sunt obligate să repare prejudiciul cauzat persoanelor particulare prin încălcări ale dreptului Uniunii care le sunt imputabile se aplică și atunci când încălcarea în cauză decurge dintr-o hotărâre a unei instanțe de ultim grad de jurisdicție, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

- A. Tsakouridis;
- B. Kobler;
- C. Kozłowski.

Răspuns: B

50 Potrivit jurisprudenței CJUE, în legătură cu mandatul european de arestare, rezultă din interpretarea articolului 53 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene că acest text:

- A. nu permite unui stat membru să condiționeze predarea unei persoane condamnate în lipsă de posibilitatea ca hotărârea de condamnare să fie supusă revizuirii în statul membru emitent al mandatului european de arestare, cu scopul de a evita să se aducă atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare garantate de constituția acestuia;
- B. permite unui stat membru să condiționeze predarea unei persoane condamnate în lipsă de posibilitatea ca hotărârea de condamnare să fie supusă revizuirii în statul membru emitent al mandatului european de arestare, cu scopul de a evita să se aducă atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare garantate de constituția acestuia;
- C. permite unui stat membru să condiționeze predarea unei persoane condamnate în lipsă de posibilitatea ca hotărârea de condamnare să fie supusă revizuirii în statul membru emitent al mandatului european de arestare, în condiții de reciprocitate.

Răspuns: A